

ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ:

ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಲವರ್ಧನೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಉಗಮದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಅಂದರೆ ೧೯೫೦ರ ದಶಕದಿಂದ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದರೂ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಚರ್ಚೆಯು ೧೯೫೦ರ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ರಾಜಕೀಯ ಘರ್ಷಣೆ, ಮಿಲಿಟರಿ ಉದ್ದಿಗ್ನತೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪೈಪೋಟಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಿ ಈಸ್ಟನ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಂಭಾವ್ಯ ದಾಳಿ ತಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯ ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕಾದ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜಿತಗೊಂಡರೆ ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಪ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಎದುರಾಯಿತು.^೧

ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಪ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಭದ್ರತಾ ಸಹಕಾರವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಬಾಹ್ಯ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭದ್ರತೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್‌ನ ಪ್ರಭಾವ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದ ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯು ಮತ್ತೆ ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದಾದರೆ ಹೇಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಅಮೇರಿಕಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಎದುರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಲವು ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ದಿವಾಳತನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಉತ್ತಮ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದವು.

ಆದರೆ, ಕೊರಿಯನ್ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಟ್ರೂಮನ್‌ರವರು ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತಂತೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಯುರೋಪ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದರೂ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವಾದುದರಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡಿತು. ಟ್ರೂಮನ್ ಸಂದೇಶದಂತೆ ಯುರೋಪ್‌ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿದ ಅಮೇರಿಕಾ, ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದಿಂದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲಾಗುವ ಸಂಭಾವ್ಯ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಪುನಃಶಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು.^೨ ಆದರೆ ಇದು ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿಸುವ ವಿಷಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ತನ್ನ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯುರೋಪಿನ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಆರಂಭದ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ೧೯೬೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅರಬ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ನಡುವಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೊಂದಿದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ೧೯೬೨ರ ಸಮಯ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟ ಆರಂಭ ಘಟ್ಟವಾದುದರಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಆರಂಭದ ಚರ್ಚೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಆರಂಭಿಕ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅರಬ್-ಇಸ್ರೇಲ್ ಸಂಘರ್ಷದ ನಿವಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು.

ಅರಬ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಕುರಿತಂತೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಆರಂಭಿಕ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧದ ಆರಂಭಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಅಥವಾ ನಂತರದಲ್ಲಾಗಲ ಸಹಕಾರದ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಚರಣೆ ಕುರಿತಂತೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇಟಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅರಬ್‌ರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ್ನು ಬಂಡಿಸಿದರೆ, ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದವು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟಿಯಂ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು^೩ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಪ್ರಾಚ್ಯಸಂಘರ್ಷಗಳಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಜಾಗತಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಂತರ್‌ಸರ್ಕಾರಿಯಾ ಮಟ್ಟದ

^೧ ಸ್ಟೀಫನ್ ಕ್ಯುಕೆಲ್ಬೆರ್ ಮತ್ತು ಟಾಂಕ್ ಡೆಲ್ಟಿಯಕ್ಸ್, ದಿ ಫಾರಿನ್ ಫಾಲಿಸಿ ಆಫ್ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್: ಪಾಲ್ಲೆವ್ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್, ೨೦೦೮. ಪುಟ: ೪
^೨ ಫೆಡರಿಗೊ ಎಂ. ಜಂಡಿ ಸಂ., ದಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಫಾಲಿಸಿ ಆಫ್ ದಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್ ಅಸೈಸಿಂಗ್ ಯುರೋಪ್ ರೋಲ್ ಇನ್ ದಿ ವರ್ಲ್ಡ್, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್: ಬ್ರೂಕಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರೆಸ್, ೨೦೧೦ ಪುಟ ೧೪
^೩ ಶರ್ಪಾನ್ ಎಲ್ಯಾಫಿ, "ಯುರೋಪಿಯನ್ ಪೊಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಕೋಪರೇಷನ್: ದಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಎ ಕಾಮನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಇನ್ ದಿ ಮಿಡಲ್ ಈಸ್ಟ್", ಲಂಡನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, (ಲಂಡನ್), ವರ್ಕಿಂಗ್ ಪೇಪರ್, ೦೧, ೨೦೧೦. ಪುಟ ೫. ಡೌನ್‌ಲೋಡ್: //www.oxfordjournals.org/doi/abs/10.1093/oxfordjournals/ajps.a011111

ನೀತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಿಗೌಲಿಯವರ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲೂ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಬಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಎರ್ಪಟ್ಟು ಡಿಗೌಲರವರ ಅಧಿಕಾರ ಮುಗಿಯುವವರೆವಿಗೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಚಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಆರಂಭದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಆರಂಭಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದವು. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಫಲವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅದರ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಜಕೀಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಸೀಮಿತ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಯಿತು.

ಡಿಗೌಲೆ ನಾಯಕತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಯ ನಂತರ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಮನಗಂಡರು. ಅದರಂತೆ ಯುರೋಪಿನ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಅಂಗ್ಲಾಂಡ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುರೋಪಿನ ಭದ್ರತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಒಕ್ಕೂಟದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಮೂಲಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಆರಂಭದ ಚರ್ಚೆಯು ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

ಮ್ಯಾಸ್ಟ್ರೀಚ್ ಒಪ್ಪಂದ

ಶೀತಲ ಸಮರದ ಅಂತ್ಯ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಭದ್ರತೆಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಚರ್ಚೆಯು ೧೯೮೯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಶೀತಲ ಸಮರದಲ್ಲೂ ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟ ಪತನಗೊಂಡು ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಯಿತು. ಬದಲಾದ ಜಾಗತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನ ಹರಿಸಿದವು. ಇದರ ಜೊತೆ ಶೀತಲ ಯುದ್ಧದ ಮುಕ್ತಾಯದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅದರ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ನೀಡಿದರೆ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತೆಂದು ಆತಂಕಗೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯತ್ವ ನೀಡುವ ಮೊದಲು ಈಗಿರುವ ಸಮುದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು.

ಶೀತಲ ಸಮರದ ಅಂತ್ಯದ ನಂತರ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಪೂರ್ವ ಯುರೋಪಿನ ಕೆಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಜನಾಂಗೀಯತೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಘರ್ಷಣೆ ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಶೀತಲ ಯುದ್ಧದ ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ವೇದಿಕೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸನ್ನದ್ಧಗೊಂಡವು. ಈ ನೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು*.

ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ನೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಮೇರಿಕಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮುಂದಾದವು. ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಒಳಾಡಳಿತದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂತರ್ ಸರ್ಕಾರಿಯಾ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದರು. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ೧೨ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಜವಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂಗ್ಲಾಂಡ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಯುರೋಪಿನ ರಕ್ಷಣಾ ಅಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದಂತೆ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ೧೯೯೩ರಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಸ್ಟ್ರೀಚ್ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದವು. ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಲವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು.

ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಮಿಲಿಟರಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಾವೇ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯೋಪಪಡೆಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ರೂಪಿಸಬೇಕೆ ಎಂಬ ಗೊಂದಲ; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಯುರೋಪಿಯನ್

*ಪ್ರೀಸರ್ ಕ್ಯಾಮರೂನ್, ಆನ್ ಇಂಟ್ರೋಡಕ್ಷನ್ ಟು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಫಾರಿನ್ ಪಾಲಿಸಿ, ಲಂಡನ್ ಅಂಡ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್: ರೂಬಿನ್ ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ೨೦೦೭. ಪುಟ ೨೩.

*ಎಲಸಬೆತ್ ಡ್ಯೂರೊ, "ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಇನ್ ದಿ ಕನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಫ್ ಯುರೋಪ್ ದಿ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಅಫ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಅಂಡ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಅಫ್ ಕೋಪರೇಷನ್", ಇನ್ ಜೋರ್ನಲ್ ಹೆಚ್ ಎಸ್, ರಾಬರ್ಟ್ ಪ್ರಾಂಕ್, ಜುಗೇನ್ ಸ್ಟ್ರೈಡರ್, ಸಂಪಾದಕರು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಅಂಡ್ ಕೋಪರೇಷನ್ ಐನ್ಸೈರಿಯನ್ ಅಫ್ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಸೌತ್ ಏಷಿಯನ್ ಪರ್ಸ್ಪೆಕ್ಟಿವ್ಸ್, ನವದೆಹಲಿ: ಮನೋಹರ್, ೧೯೯೯. ಪುಟ: ೨೨೬

ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು.

ಮ್ಯಾಸ್ಟೀಜ್ ಒಪ್ಪಂದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಲಹೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಅವಕಾಶದ ಮೇರೆಗೆ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ ಸರ್ಕಾರಿಯಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮ್ಯಾಸ್ಟೀಜ್ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದವು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮ್ಯಾಸ್ಟೀಜ್ ಒಪ್ಪಂದ ಮೂಲಕ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಪರಿಷತ್‌ನ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೬೨ ಆಮ್ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವು^{೧೧}.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿ ಸುಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಲವಾರು ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಆಮ್ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ ಒಪ್ಪಂದ (೧೯೬೨) ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ; ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಉನ್ನತ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಹುದ್ದೆ, ನೀತಿ ನಿಯೋಜನೆ, ಆರಂಭಿಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಘಟಕ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹಲವು ಮಾಪಾಡುಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ;

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮ್ಯಾಸ್ಟೀಜ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಸೂಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಘೋಷಣೆಯ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಪುನರುಚ್ಚಾರ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ/ರಕ್ಷಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಭದ್ರತೆಯ ಬಲವರ್ಧನೆ; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಶಾಂತಿ ಕಾಪಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಬಲವರ್ಧನೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಾಹ್ಯ ಗಡಿರೇಖೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ; ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕಾನೂನಿನ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದು^{೧೨} ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾಪಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಆಮ್ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ ಒಪ್ಪಂದದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಸಿ ಯ ಎರಡನೇ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲವು ನೀತಿ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಪಾಲಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ; ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳಾದ ಭದ್ರತೆ, ಆರ್ಥಿಕ, ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಕ್ಕೂಟದ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ದಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಕ್ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಹ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಕೂಡ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ದಾರಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಬಹುಮತದ ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾನುಮತದ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು^{೧೩}. ಈ ಮೇಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾದವು.

ಆಮ್ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ ಒಪ್ಪಂದವು ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ರಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ, ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಬಲವರ್ಧನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಗೆ ಉನ್ನತಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಜೋವಿಯರ್ ಸೋಲನ್‌ರವರನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ೧೯೯೬ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು^{೧೪}.

^{೧೧}ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಕಮಿಷನ್, "ಆಮ್ಸ್ಟರ್ ಡ್ಯಾಂ ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಟ್ರೀಟಿ ಅಂಡ್ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್, ದಿ ಟ್ರೀಟಿ ಎನ್ಟ್ರಿ ಓಫ್ ದಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಕಮ್ಯುನಿಟೀಸ್ ಅಂಡ್ ಸರ್ವಿಸ್ ರಿಲೇಟಿಡ್ ಆಕ್ಟ್", ಅಪ್ರಿಲಿಯಲ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಕಮ್ಯುನಿಟೀಸ್, (ಬ್ರಸೆಲ್ಸ್), ಸಂಪುಟ ೧೦, ನವೆಂಬರ್ ೧೯೬೨, ಪುಟ: ೧೨. www.europa.europa.eu/press/pr/1962/19620401_01_en.htm

^{೧೨}ಅದೇ., ಪುಟ ೧೧

^{೧೩}ಅದೇ., ಪುಟ: ೧೨.

^{೧೪}ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, "ದಿ ಟ್ರೀಟಿ ಆಫ್ ಆಮ್ಸ್ಟರ್ ಡ್ಯಾಂ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೬೨", ಬುಲೆಟಿನ್ ಆಫ್ ದಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್, ಅಪ್ರಿಲ್ ಆಫ್ ಅಪ್ರಿಲಿಯಲ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್, (ಲಕ್ಷಂಬರ್ಗ್) ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೬೨, ಪುಟ: ೧೨.

www.europa.europa.eu/press/pr/1962/19620401_01_en.htm

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡರೂ ಸಹ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆಶಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಗೆ ಮುಂದಾದರು.

ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದ (೨೦೦೭)

ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿತು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಸಾಧಿಸಿದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾರುಪತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ೨೦೦೭ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವು ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಗೆ ಬಲವರ್ಧನೆಯನ್ನು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು^{೨೨}.

ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ನಟನಾಗುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೦೭ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಹಿಹಾಕಿದವು. ಇದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೦೭ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಮತ್ತೊಂದು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮ್ಯಾಸ್ಟ್ರೀಚ್ ಒಪ್ಪಂದ, ಆಮ್ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ ಮತ್ತು ನೈಸ್ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದವು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ೧೯೫೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲೆಯೇ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭದರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ೨೦೦೭ ರ ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಈ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇದ್ದ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ೨೭ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯತೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು.

ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದವು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಷ್ಟೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ/ರಕ್ಷಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿನ ಅಸಮರ್ಪಕತೆ, ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಹಕಾರದ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಜಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಪಟುವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ/ರಕ್ಷಣಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅಸ್ಟನ್ ಒಪ್ಪಂದ ೧೦ (ಎ) ವಿಧಿಯ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಮೂಲಭೂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು, ಭದ್ರತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮ, ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು^{೨೩};

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸುಸ್ಥಿರ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು; ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು; ಆರನೆಯದಾಗಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪರಿಸರದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೂಲಕ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಪನಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಜಾಗತಿಕ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದು^{೨೪}. ಈ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

^{೨೨}ಜಾನ್ ಮೆಕ್‌ಕಾರ್ಮಕ್, ಅಂಡ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಡಿಂಗ್ ದಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್: ಎ ಕನ್ಸೈಸ್ ಇಂಟ್ರಡಕ್ಷನ್, ಲಂಡನ್; ಪಾಲ್‌ವೆ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ೨೦೦೮. ಪುಟ.೧೯೦.

^{೨೩}ಅದೇ. ಪುಟ ೨೩.

^{೨೪}ಅದೇ. ಪುಟ ೨೪

